

Παρακλητικός Κανών εις το Γενέθλιο της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρός σέ τάς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ’ ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶτό ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου καί ἀπολεῖς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλος σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς τῶν ἀνθρώπων κραταιὰν προστασίαν καὶ ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς ἐποπτεῖαν,
χαριστηρίοις ἄσμασιν βοῶμεν Σοι, Ἀγνή· χαίροις χαριτόβρυτε δωρεῶν ἐπομβρία,
πάντας ἢ δροσίζουσα δασιλῶς, Παναγία, τούς εὐλαβῶς καὶ πίστει ἀκραιφνεῖ, τὴν
πάνσεπτόν Σου γεραίροντας Γέννησιν.

Δόξα. Τό αὐτό. Ἡ τό Ἀπολυτίκιον τῆς Γεννήσεως. Ἦχος ὁ αὐτός, Αὐτόμελον.

Ἡ Γέννησίς Σου, Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ Σοῦ γάρ ἀνέτειλεν
ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε
τὴν εὐλογίαν καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γάρ Σύ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δέ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ, Σούς γάρ
δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.
Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα

εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον, πλήν τῶν Θεοτοκίων.

Ῥοδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Ἀντάξιον ὕμνον τῶν γηγενῶν, οὐδεὶς ἐξισχύει σοὶ προσφέρειν ὡς ἀληθῶς· ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τὴν Σὴν θαρροῦντες, τὴν δέησιν ψάλλομεν.

Βυθοῦ με ἐξάγαγε τῶν παθῶν, δι' ὧν ἐμακρύνθην ἐκ νεότητος τοῦ Θεοῦ, δεινῶ πολεμήτορι ψυχῆς μου, προσκολληθεὶς ἀσυνέτως ἡ δαίλαιος.

Γεννήσει Σου, Ἄχραντε, τῇ σεπτῇ, βροτῶν ἐνεργεῖται σωτηρίας ἡ ἀπαρχή, διό τὰς οἰκούσας τῇ Μονῇ Σου, ἐν βίβλῳ ζώντων γραφῆναι εὐδόκησον.

Ἐκ στεῖρας νηδύος θεοπρεπῶς, σήμερον γεννᾶται ἡ τεκοῦσα τόν Πλαστοουργόν, πληροῦσα τὰ πάντα εὐφροσύνης, τὰ τε ἐπίγεια καὶ τὰ οὐράνια.

Ῥοδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Δυναστεία Σου, Μῆτερ, τῇ θεϊκῇ τείχισον, ταύτην Σου τὴν ποιμνην, Παρθένε, Σέ θησαυρίζουσαν φρουρόν καὶ πρόμαχον, τῶν τοῦ ἐχθροῦ ῥυομένην δεινῶν ἐπιθέσεων, Θεοχαρίτωτε.

Ἐν εἰρήνῃ τόν νοῦν μου διαπαντός φύλαττε, πάντα λογισμὸν ψυχοφθόρον μακρὰν διώκουσα· Σύ γάρ ὡς τέξασα τόν Ἀρχηγόν τῆς εἰρήνης, παρρησίαν κέκτησαι μεγίστην, Ἄχραντε.

Ζοφερόν διαλύει, πολυειδῶν θλίψεων, οἷά περ ἠὼς λαμπροτάτη ἐξανατέλλουσα, ἡ Σὴ πανήγυρις τοῦ Γενεθλίου, Παρθένε, ἦνπερ ἐορτάζοντες, Σέ μακαρίζομεν.

Ἐκ τῆς ρίζης προῆλθεν τοῦ Ἰεσσαὶ βλάστημα ἅγιον, ἡ ἄμωμος Μήτηρ τοῦ

Παντοκράτορος, ἡ διανοίξασα τοῦ Παραδείσου τὰς πύλας, κεκλεισμένας πρότερον διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Διάσωζε τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ ἀνευφημοῦντας ἑορτὴν τῆς Σῆς Γεννήσεως τὴν πάντιμον, ἀπὸ κινδύνων καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Μονὴν μας ἱεράν, πιστῶς ἀνακειμένην Σοί, Παρθένε Ἄγνη, τῇ μητρικῇ προνοίᾳ Σου, σκευωρίας ἀνθρώπων ἀσινῇ διαφύλαττε, Ἄχραντε, ὅπως ἀεὶ χρεωστικῶς τὰς εὐεργεσίας Σου δοξάζωμεν.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ψυχὴ μου ῥερύπεται, ὅλη ἀμαρτήμασιν, Παναμώμητε, ἀλλὰ Σὺ εὐχαῖς Σου ποίησον, ταύτην ἀποπλῦναι με τοῖς δάκρυσιν.

Θεῖω φόβῳ ὀχύρωσον, ἐκ τῆς ῥαθυμίας με πολεμούμενον, ὅπως τρίβον ἀγαλλόμενος τὴν στενὴν βαδίζω τῆς ἀσκήσεως.

Ἰατρείας τοὺς πάσχοντας, θεταῖς Σου πρεσβείαις Σὺ καταξίωσον, τοὺς προστρέχοντας τῇ Μάνδρᾳ Σου, πίστει προσκυνῆσαί Σου τὴν Γέννησιν.

Ἡ Θεόνημος τίκτεται ἐξ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὴν σήμερον, χαρμοσύνην τὴν οὐράνιον, πάση οἰκουμένη προμηνύουσα.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Κόσμου τὰ τερπνὰ νουνεχῶς τοὺς καταλείψαντας καὶ Χριστῷ ἀκολουθήσαντας, τοῦ κοσμικοῦ ξένους ἀνάδειξον φρονήματος.

Λύτρωσαι, Ἄγνη, νοσημάτων καὶ κακώσεων τοὺς ἀνενδότως καταφεύγοντας, εἰς τὴν τιμίαν Σου Μονὴν, ἥνπερ ἐδόξασας.

Μέμνησο ψυχὴ τό «ὁ θέλων εἶναι πρῶτιστος, πρέπον γενέσθαι ὡς ὁ ἔσχατος» καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς Παρθένου ταπεινώθητι.

Πρόξενος ζωῆς αἰωνίου Σὺ γεγένησαι, τοῖς ἀπειθήσασιν τό πρότερον, τῇ Σῇ

Γεννήσει Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ῥδή στ´. Ἰλάσθητι μοι, Σωτήρ.

Νοσσία τά ἐαυτῆς, οἷά περ ὄρνις, Πανάμωμε, σκεπάζει ἐπιμελῶς, οὔτω καί τήν ποίμνην Σου τήρησον ἀλώβητον, τῶν ἐπερχομένων πειρασμῶν τε καί θλίψεων.

Ξίφος εἰς χειῖρας πιστῶν ὑπάρχει ἡ ἀδιάλειπτος τοῦ Ἰησοῦ ἡ εὐχή, δαιμόνων τάς φάλαγγας κατακόπτουσα, Δέσποινα, ἦνπερ δίδαξόν με, μητρικῆ Σου οἰκειότητι.

Ὁδήγησον ἀσφαλῶς, ὡς εἰς λιμένα γαλήνιον, τόν κληῖρον Σου παντελῶς εἰς Σέ ἀτενίζοντα, εἰς το θεῖον θέλημα, Ἄχραντε Παρθένε, τοῦ Κυρίου τό σωτήριον.

Συνέστιοι θεϊκῶν, οἱ γηγενεῖς τῶν ἐλλάμψεων, ἐσκοτισμένοι τό πρῖν, Θεῶ ἀπειθήσαντες, γεγόνασι, Δέσποινα, φωτί ἀνεσπέρῳ τοῦ ἀγίου Γενεθλίου Σου.

Διάσωζε τούς εὐλαβεῖα καί πόθῳ ἀνευφημοῦντας ἑορτήν τῆς Σῆς Γεννήσεως τήν πάντιμον, ἀπό κινδύνων καί πάσης ἄλλης ἀνάγκης.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἰτησις καί τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Ἐν πίστει θερμῇ καί πόθῳ, Κόρη, ζέοντι, τήν Σὴν ἑορτήν, φωσφόρον καὶ πανίερον, ἐκτελοῦντες σήμερον, τῶν ἀμαρτημάτων τήν συγχώρησιν ἐπιτυχεῖν δεόμεθα, Ἄγνη, τῇ πανευπροσδέκτῳ μεσιτεῖα Σου.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνοματός Σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Στ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καί ἴδε καί κλῖνον τό οὔς Σου καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ Σου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός Σου καί ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεύς τοῦ κάλλους Σου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. α´ 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τήν Ὀρεινήν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰουδα. Καί εἰσῆλθεν εἰς τόν οἶκον Ζαχαρίου καί ἠσπάσατο τήν Ἐλισάβετ. Καί ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν Ἐλισάβετ τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καί ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καί ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καί εἶπεν. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου. Καί πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδού γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνή τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τά ὦτά

μου, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καί μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου. Καί εἶπε Μαριάμ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον καί ἡγαλλίασε τό πνεῦμα μου ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ. Ἴδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός καί ἅγιον τό ὄνομα Αὐτοῦ. Ἔμεινε δέ Μαριάμ σύν αὐτῇ ὡσεὶ μήνας τρεῖς καί ὑπέστρεψεν εἰς τόν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Παναχράντου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Παρθένε Πανάμωμε, Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννης, φυτόν οὐρανόσδοτον σήμερον ἐβλάστησας, φύσιν βρότειον Θεῷ ὡς πρότερον ὅπως οἰκειώσης τόν Σωτῆρα παρθενεύουσα, Σύ γάρ ἐκήσας τόν καταπατήσαντα θάνατον· καί νῦν τοὺς ἐορτάζοντας θεῖαν Σου τήν Γέννησιν φύλαττε, τοῦ ὠρυομένου, ὡς λέοντος ἡμᾶς καταπιεῖν θέλοντος, Μῆτερ, τοὺς δούλους Σου, τους Σε μεγαλύνοντας.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαό σου...

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πειρασμῶν ἐν τῷ μέσῳ εὐρισκόμενος, Μῆτερ, καθικετεύω Σε, ἰκάνωσον Σόν δοῦλον γενναίως ὑπομένειν, μελωδοῦντα Κυρίῳ μου· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ῥιζουχίας ἀγίας, τό ἐξ ἐπαγγελίας ἄνθος ἀμάραντον, τὰς θείας ὑποσχέσεις ἄσπερ εὐηγγελίσω, τοῖς τιμῶσι Σε πλήρωσον, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ Σου μεγαλεῖα.

Σῶζε ἀχαριστίας, γογγυσμοῦ, φιλαυτίας καί κατακρίσεως, νομίμως τοὺς ἀθλοῦντας, ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ Σου, Παναγία Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ

Σου μεγαλεία.

Τῶν ἀνθρώπων τά πλήθη, τῇ Γεννήσει Σου ὕμνοις πανηγυρίζουσι, φθορᾶς τῆς τοῦ θανάτου λυτρούμενα, Παρθένε, καί Κυρίῳ κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ῥδὴ η´. Τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τήρει Σοῦς δούλους τῷ τῆς ἀγάπης συνδέσμῳ, ὁμοφρόνους καί ἐκ τῶν πολυτρόπων σκέπε σκανδάλων, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὑποταγῆναι ἕως θανάτου προθύμως, ὡσπερεὶ ὁ Υἱός Σου, Μαρία, ἀπέργασαι Σόν δοῦλον, βουλήσει τῇ ἐνθέῳ.

Φιλαδελφίας τῷ θησαυρῷ πλουτισόν με, ἡ Ἀγάπην τέξασα τῷ κόσμῳ, ὥστε ἀδελφοῦ μου αἰρεῖσθαι τό συμφέρον.

Τόν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν Ὅν ὕμνοῦσι, Ἄσωμάτων πᾶσαι στρατηγίαι, ἔτεκεν ἀσπόρως ἡ σήμερον τεχθεῖσα.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Χριστοῦ τῇ ἀγαπήσει δός μοι καταφλεχθῆναι, τῷ θεοφρόνως τήν θείαν πανήγυριν τοῦ Γενεθλίου, Παρθένε, ἐπιτελοῦντι Σου.

Ψυχῆς μου, Θεοτόκε, ἀρίστη ἡγεσία, θεουργικῶν ἀναβῆναι τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, ἴθυνόν με ταῖς ἰκεσίαις Σου.

Ὡς Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος καί πάντων Ὁρθοδόξων, τούς τήν ἀγίαν Σου Γέννησιν σήμερον πανευσεβῶς ἐορτάζοντας, σῶσον Δέσποινα.

Ἐτέχθης παρ' ἐλπίδα ἐκ τῆς στείρας Ἄννης, τόν Λυτρωτὴν τοῦ παντός ἡ κυήσασα, ὑπέρ ἡμῶν Ὅν ἰκέτευε, Δέσποινα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,

Χαίροις ἀσθενούντων ἢ ἰατρός καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις ἀντιλήπτωρ καὶ ἀρωγός· χαίροις θλιβομένων, Σεμνή, παραμυθία καὶ πάντων ἰκετῶν Σου τό καταφύγιον.

Λύτρωσαι, Παρθένε, ἐκ πειρασμῶν, θλίψεων, κινδύνων, δυσιάτων ἀσθενειῶν, τοὺς μετ' εὐλαβείας τιμῶντας ἐτησίως, τὴν πάμφωτον ἡμέραν τοῦ Γενεθλίου Σου.

Λώβης τῶν αἰρέσεων ἀβλαβεῖς, ἡμᾶς, Θεοτόκε, διαφύλαττε ἐς αἰεὶ καὶ τῆ Ἐκκλησία γαλήνην δίδου, Μῆτερ, πολυμερῶν σχισμάτων παύουσα τάραχον.

Ἴδε τοὺς νοσοῦντας γονυκλινῶς Σέ ἐκλιπαροῦντας ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῇ Μονῇ καὶ δώρησαι, Παρθένε, αὐτοῖς τὴν θεραπείαν, ἢ σήμερον τεχθεῖσα πρὸς πάντων λύτρωσιν.

Λύπης μου διάλυσον αὐθωρόν νέφος, Παναγία, ὡς ἀράχνειον τόν ἱστόν, θείας εὐφροσύνης ψυχὴν μου ἐμπιπλῶσα, ὅπως αἰεὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖα Σου.

Φθόνῳ τὴν Σὴν Μάνδραν μανιωδῶς οὐ παύεται, Μῆτερ, ὁ ἀντίδικος πολεμῶν· ἀλλὰ Σὺ Παρθένε, ὡς ἔφορος καὶ ῥύστης ἡμῶν, αὐτοῦ τό θράσος, εἰς τέλος σύντριψον.

Ἐν ἀκτημοσύνη τὴν βιοτήν, Παρθένε, σφραγίσαι καὶ ἐν πλήρῃ ἀποταγῇ πιστοῦς Σου ἰκέτας τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ Σου, Ἄγνη εὐόδωσον.

Ἔτερα. Ἄντωνίου Μάρκου.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων ἢ χαρμονή, ἀνθρώπων βεβαία σωτηρία καὶ ἀσφαλής· χαίροις Παραδείσου ἢ πυλωρός καὶ Ἄδου κατάργησις τελεία, Παρηγορήτισσα.

Σκέπε τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ Μονῇ Σου, Παρθένε, ἐκπληροῦσα αὐτῶν εὐχάς· Σοὶ γάρ ὡς μητέρα προσφεύγουσι ἐκ πόθου καὶ Σέ ὁμολογοῦσι Θεογεννήτρια.

Τῆς παρηγορίας θείαν πηγὴν, τῆς παραμυθίας μὴ κενούμενον ποταμόν καὶ τῆς οὐρανοῦ ἡμῖν ἐπευλογίας, Παρθένε ὁμολογοῦμεν σεπτὴ Γερόντισσα.

Κατάπαυσον τόν τάραχον τῆς ψυχῆς τῶν δούλων Σου, Κόρη, θεοπόθητε Μαριάμ, καὶ δώρησαι εἰρήνην καὶ θείαν εὐλογίαν, πᾶσι τοῖς μεγαλύνουσι Σοῦ τό ὄνομα.

Τό Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας. Καὶ κλείομεν μετὰ τοῦ·

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).
Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,
καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν
ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην
Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γάρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ
μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα
χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ
μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ
γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐκ γαστρὸς ἀκάρπου τεχθεῖσαν, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, πάντες προσκυνήσωμεν συνευφραινόμενοι, οἰκειότητι φύσεως ἰδοὺ κληρουχίαν Αὐτῆς τὴν ἀπόλεκτον, περιφρουρεῖ ἀκλινῶς, πάσης προσβολῆς ἐναντίας, πάσης ψυχικῆς ἀσθενείας καὶ θανατηφόρου ἐπιθέσεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Ημερομηνία Εορτής: 8 Σεπτεμβρίου

Ἄπολυτίκιον

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον

Ἀκούστε τὸ Ἄπολυτίκιον